JE MAINTIENDRAI.

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 24sten SEPTEMBER, 1831. N. 38

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT AMSTERDAMSCHE COURANTEN.

BRUSSEL, MEI 29.

Honderd-zestiende zitting van het nationaal kongres, gehouden den 28sten Mei 1831.

Op aanvraag van eenige leden zegt de president, dat hy de afwezenden en byzonder den Heer *de Meulenaere* zal doen aanschryven.

Er schynt een gevoel van ongerustheid in de vergadering te heerschen; aller blikken zyn naar den gang ter linkerzyde gekeerd, waaruit de ministers gewoon zyn te komen.

De Heer *Lebeau*, minister van buitenlandsche zaken, en *Devaux*, minister van staat, treden binnen. De president kondigt aan, dat de Heer *Lebeau* het woord heeft, om de officiele mededeeling te doen, welke gisteren aangekondigd is. Deze beklimt de tribune. Hy schynt neergeslagen en leest het volgende stuk met eene zoo zachte stem, dat, van de tribune en uit de zaal, een gelyktydig geroep van *luider! luider!* opgaat. Zonder van zyne ontsteltenis bekomen te zyn, leest hy echter nu luider. Onderscheiden zinsneden worden met ondubbelzinnige blyken van verontwaardiging, andere met eene diepe verachting aangehoord.

Brussel, den 27sten Mei 1831.

MYN HEER!

Ik ben gisteren avond alhier aangekomen en wil, zelfs met te wagen van het minder goed te doen, niet verwylen met U eenige denkbeelden over den staat uwer zaken mede te deelen, voor zoo verre de Londensche conferentie er belang by heeft. Ik vertrouw derhalve op uwe inschikkelykheid, welke, zoo als ik hoop, de onvolmaaktheden zal vergeven van eenen in alleryl geschrevenen brief.

De conferentie vindt de grenzen van Holland door traktaten bepaald, en traktaten vormen, in geval van grensscheidingen, de wet der volken. De conferentie kan deze wet niet verkrachten; zy kan dienvolgens niet toestemmen, dat Belgie zich zelf het regt aanmatigt, om de grenzen van eenen anderen staat te bepalen; maar de conferentie is echter genegen, voor zoo verre zy de magt daartoe zal hebben, zonder de grondbeginselen der Europesche staatkunde te verkrachten, om zaken te verhelpen, welke tegen het belang van Belgie zouden kunnen stryden en tevens de belangen van naburige volken niet zouden kunnen krenken. Met dit oogmerk handelende, verlangt de conferentie, dat Belgie zich in den gewonen kring der Europeaansche staten plaatst, de gemeene verpligting der traktaten erkennende, aandeel aan de bezwaren en voordeelen der onder de natiën aangenomen staatkunde nemende en zich zoodanig constitueerende, dat hetzelve het regt heeft, om van alle andere staten te vorderen, erkend en als medegenoot behandeld te worden. Indien Belgie toestemt, om zich in dien toestand te plaatsen, dan zal de conferentie, door eene veel vermogende bemiddeling, hetzelve bystaan, om, by een traktaat en tegen eene billyke schadeloosstelling, het groot-hertogdom Luxemburg te verwerven en zal, door zeker gaande middelen, iederen militairen aanval van wege het Duitsche bondgenootschap, gedurende de onderhandelingen, voorkomen.

Hier staat op te merken, dat Belgie, door deze wyze van handelen, vreedzaam en voor altoos, dat grondgebied zal behouden, terwyl het, in allen gevalle, ten minsten onzeker is, of het zulks door oorlog wel zou bekomen; en dan zullen ook den inwoners van het hertogdom rampen bespaard worden, die hen treffen, welker land het tooneel van vyandelykheden wordt.

De conferentie is met een gevoel van goeden wil voor Belgie bezield; haar voorname doel is de tegenwoordige en toekomende vrede, gegrond op de veiligheid en onafhankelykheid dezes lands en op eene definitieve schikking van al deszelfs belangen.

De conferentie zou derhalve met genoegen zien, dat het kongres eenen souverein koos, om het even welken, de keuze waarvan de regten der andere gouvernementen niet zou krenken, en zal, met byzonder genoegen, den vorst erkennen, op welken de Belgen de oogen schynen geslagen te hebben, mits het kongres hem veroorlove, dat hy zich zelven in den gemeenen kring der gouvernementen plaatst.

Volgens welk redelyk beginsel zouden de Belgen zich in eenen toestand, verschillende van dien der andere volken, willen plaatsen? Waarom zouden zy by uitsluiting het voorregt begeeren, om de wet aan alle andere volken voor te schryven over ~~kwestien van betwist grondgebied.~~ en zich onttrekken aan de verpligting, om den algemeenen regel, de onderhandelingen en de traktaten na te leven, eensklaps tot geweld en oorlog willende overgaan, om zich te verzekeren van hetgeen zy als hunne regten beschouwen? Is Belgie dan magtig genoeg, om de vyf groote militaire mogendheden van Europa tot het volvoeren van deszelfs begeerten te dwingen? Denken dan sommige lieden, dat de volken van Europa tot tegenstand tegen hunne respective gouvernementen aangezet moeten worden, ten einde de Belgen in staat te stellen, om het gezag der traktaten te vernietigen, het eenig grondbeginsel, dat de volken van eenen altoosdurenden oorlog kan verlossen? Daar kan geene zwaardere en gevaarlyker dwaling zyn dan deze wyze van denken.

De groote mogendheden kennen hunne tegenwoordige wezenlyke belangen al te wel, dan dat zy onderling over de zaak van Belgie, dat is te zeggen, om te weten of de traktaten heilig wezen moeten of niet zouden twisten.

Zy zullen integendeel eenstemmig handelen en zullen de goedkeuring en de medewerking der volken vóór zich hebben.

Men hitst Belgie aan, om toevlugt tot de wapenen te nemen, en waarom? Om Luxemburg te behouden, hetgeen het in vrede en veiligheid kan bezitten voor het duizendste gedeelte van den prys, dien eene poging, om dat land door kracht van wapenen te houden, zou kosten. Is het niet alleronvoorzigtigst, zelfs in die keuze te aarzelen.

Belgie wil Maastricht, den linker-oever der Schelde veroveren en Holland eenige andere gedeelten van deszelfs oude bezittingen ontrukken. Maar kan iemand thans, nu de staatkunde van Europa zelfs voor de minst ingelichte menschen blykbaar geworden is, er nog aan twyfelen, of Belgie eene dezer dingen door geweld van wapenen zou kunnen bekomen, ten ware het den Belgen gelukken mogt, de legers van Frankryk, Pruissen, Oostenryk en Engeland te overwinnen? Geen duim Hollandschen grond zal aan Belgie gelaten worden, ten ware het Europa overwon, zonder te spreken van hetgeen het van zyn' eigen grond zou kunnen verliezen, indien het zelf in eenen dergelyken stryd kwam te bezwyken.

Aan staatsmannen, die het noodlot der volken besturen, staat het, de kansen van voor- en nadeel te berekenen; aan hen is het, om hunne medeburgers te doen zien, of het beter is te beproeven, om in hunne oogmerken te slagen, door middelen van geweld, of door de eenvoudige, onbeledigende en veel krachtiger middelen, welke de onderhandelingen opleveren, onder eenen vorst, die insgelyks de vriend van alle mogendheden van Europa is en by het vestigen van welks magt en veiligheid allen belang hebben.

De aarzeling, die Prins *Leopold* betoond heeft in de antwoorden, welke hy aan de afgevaardigden heeft gegeven, die zyne meening, betrekkelyk de souvereiniteit van Belgie, kwamen polsen, toont genoegzaam den belangeloozen aard der grondbeginselen van Z. K. H. en bewyst, dat hy geene hem aangeboden kroon zou willen aanvaarden, indien hy dezelve niet met eer voor Belgie en voor zich zelven dragen kon. Intusschen is de Prins tegenwoordig, tot zyn volle genoegen, overtuigd, dat hy genoegzamen grond heeft, om, met vertrouwen, de billyke en spoedige uitvoering te verwachten der middelen, door welke de conferentie tot eene voldoende schikking der zaken van Luxemburg zal medewerken, en de Prins is geneigd, om, als souverein, de verdere afdoening dezer zaak op zich te nemen.

Kan er een beter bewys gegeven worden voor de verandering, welke onlangs in de denkwysen in de besluiten der conferentie heeft plaats gehad? Eene week geleden, beschouwde de conferentie het behouden van het groot-hertogdom voor het huis van Nassau, zoo niet als noodzakelyk, ten minste als byzonder wenschelyk, en thans is zy geneigd tot eene bemiddeling met het erkende inzigt, om den groot-hertogdom voor den Souverein van Belgie te bekomen.

De eer van Belgie bestaat in Luxemburg te bekomen en niet in te stryden om hetzelve te verwerven, en, door dien stryd, den ondergang van Belgie te bewerken.

De conferentie wil zich met de regten, de onafhankelykheid van Belgie of deszelfs inwendige organisatie niet bemoeijen, maar wil de regten der andere staten tegen allen aanval, onder welk voorwendsel ook, handhaven. Er zal geen nieuw wetboek van verovering, door iemand der Mogendheden voor zich zelven gemaakt, meer in de wereld komen. De conferentie zal de beschermster der wetten en der vryheid zyn tegen allen en een' iegelyk, welke iedere andere wet, dan die van hunnen wil en goedvinden mogten miskennen. De Belgen kunnen geenszins het handhaven van het regt der sterkte als eene wyze staatkunde beschouwen en als oppermagtig en volstrekt erkennen, zonder gevaar te loopen, van deze leer tegen henzelven te zien keeren.

Wat vraagt men van Belgie, opdat het zich in eenen rustigen en veiligen toestand zou bevinden? Al, wat men van hetzelve vergt is, om zich in zoo verre onderworpen te betoonen aan dezelfde politieke pligten, waaraan de groote monarchiën zich onderwerpen; kan hetgeen Frankryk, Oostenryk, Engeland, enz. enz. regtmatig en vereerend voor zich zelven vinden, de eer der Belgen kwetsen?

Ik stel vertrouwen in de redelykheid van het Belgische gouvernement en van de Bel-

gen. Ik vleije mÿ, dat zÿ de zaak met bedaardheid zullen overwegen, de groote kwestie, welke zich voor hen oppert, met wÿsheid zullen beslissen en zich niet, onvoorzigtiglÿk, in zwarigheden zullen storten, die zÿ zich zonder eenige noodzakelÿkheid zouden scheppen en die zelfs vernietiging van den Belgischen naam zouden ten gevolge hebben.

Wat de schuld aanbelangt, zoo kan ik U de verzekering herhalen, dat de conferentie nooit anders bedoeld heeft dan voorstellen deswege te doen.

Geloof mÿ steeds te zÿn, Mÿn Heer,
Uw onderdanige,
(get.) PONSONBY.
Aan den Heer *Lebeau*.

Curaçao den 16den September 1831.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Directeur ad interim dezer kolonie, wordt hierby bekend gemaakt, dat het aan Zyne Majesteit behaagd heeft den Heer J. F. C. BERGEEST te benoemen tot Handels Agent der Nederlanden op het Eiland St. Thomas.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 23sten September 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 22 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den September 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand September zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

*** *GETROUWD.*

C. A. JEEKEL,
EN
A. S. VAERST.

Woensdag den 21sten Sept. 1831.

NB. Strekkende deze ter kennisgeving aan Vrienden en Bloedverwanten.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

17. golet Gysbertha, De Brot,	Bonaire
10. —— Dorothea, De Lange,	Aruba
bark Fanny, De Haseth,	Bonaire
brik Jado, Eaton,	New York
bark Margaritha, Buelta,	Coro
golet Casualidad, Gonzales,	Cumarebo
brik Clemencia, Zerega,	Puerto Cabello
21. golet Abeona, Evertsz,	Bonaire
23. —— Iliët, Jones,	La Guayra

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

17 bark Dolores, Fernandez,
22 golet Casualidad, Gonzales,
—— Deligencia, Martinus,
21 bark John, Dewever,
golet Dorothea, De Lange,
22. bark Fanny, De Haseth,

☞ Hierby wordt ter kennis van het publiek gebragt dat het Drukkerÿ Kantoor aan de Overzÿde dezer Haven is verplaatst, zullende voortaan de Couranten ten huize van de Inteekenaars bezorgd worden.

In de SPECTATOR van den 2den Augustus lezen wÿ onder het rubriek van overledenen dat er in de laatste week der maand July in Philadelphia 35 personen aan de Cholera Morbus zÿn overleden.

Wÿ hebben niet onbelangrÿk geoordeeld in dit nummer den brief van den Heer PONSONBY in zÿn geheel te plaatsen, op dat men er uit kunne zien, hoedanig de leden van het Londensche kongres over Belgie denken. In onze laatste hebben wÿ de wederlegging van dezen brief door de Nederlandsche gevolmagtigden de Heeren Falck en van Zuylen van Nÿevelt ten opzigte van eenen eventuelen afstand van Luxemburg, geplaatst.

URDANETA EN CURAÇAO.

In *El Fanal* van den 3 dezer No. 67 lezen wÿ een artikel met het hoofd URDANETA en CURAÇAO. Hetgeen de schrÿver van gemeld artikel ten opzigte van den eerstgenoemde en van wÿlen Generaal Bolivar gezegd heeft, zullen wÿ ter zÿde laten, wÿl wÿ niet geroepen zÿn om het gedrag van den eerste noch de nagedachtenis van den andere te verdedigen, maar alleen hetgeen ten opzigte van Curaçao gezegd wordt te wederleggen. Het gedeelte van dat artikel ten opzigte van Curaçao, luidt aldus:—

"Te Curaçao is dan aangekomen een openbaar verrader, een overweldiger, een banneling, die zich van de voeten tot aan het hoofd in het bloed zÿner landgenooten heeft gebaad, zoodanig een, die in elk ander deel der wereld het afgrÿzen en de minachting van elk mensch ondervonden, en wien men als de pest zoude vermeden hebben; maar het gerucht sich te Curaçao verspreid hebbende dat die wreedaard een millioen pattienjes met zich bragt, (zoo dit waar zÿ, dan getuigt het ook dat hÿ een publieke dief was, want hÿ heeft het niet geërfd noch wettiglÿk verdiend), werd Urdaneta bÿkans in triumf ontvangen tot bezwarenis van een gouvernement als het Hollandsche, dat aan de deugd, die onevenredige grootheid, welke de wereld sints drie honderd jaren bewonderde, verschuldigd is. Curaçao kent meer dan wÿ de dieveryen van Urdaneta te Maracaybo; maar welke vleyeryen! hoe vele onwaardige vernederingen en onderwerping in dat eiland. Men liep om hem te kennen; men betwistte elkander de eer om hem te spreken; men ging bÿ menigte om hem zÿne diensten aantebieden en naauwelÿks vernam of veronderstelde men dat hÿ krygsbehoeften tegen Venezuela aankocht, of men verdubbelde de beleefdheden en vernederingen, terzelver tÿd, dat edele met eer bezielde Hollanders, die trotsch zÿn op de waardigheid en eerbaarheid van hunne natie, zoodanige vernedering met aanstoot aanschouwden en nog aanschouwen.

"In den tÿd van slechts een jaar heeft Curaçao ons twee voorbeelden in dit opzigt opgeleverd; ja degenen zelven van dat eiland, die voor een laag en ellendig kortstondig gewin ons belagen en beledigen, hebben, omreden hÿ hun zelven bekend, dien rÿken handel, die voormaals met Venezuela in onderlinge en voordeelige vriendschap bestond en het eiland in rÿkdom en overvloed onderhield, verloren en tot eenen papilon handel met Coro verminderd; zÿ moeten weten dat thans hunne medewerking ter onzer slagting, zoo als het uitvoeren van kruid naar Riochico en wat Urdaneta mogt willen om ons uitteroeijen, ons kan noodzaken van onze havens en landen aftehouden alle vaartuigen en personen komende van Curaçao, ten einde daardoor veilig te kunnen zÿn, tegen de aanvallen van een hoofd kwartier hetwelk sedert een jaar zich in dat eiland gevestigd heeft en ons aan al de verschrikkelÿkheden van eenen burger oorlog bloot stelt. Wÿ kennen geene andere middelen en Z. M. den Koning der Nederlanden, die door zÿne deugden zÿne kroon doet schitteren, zoude de eerste zÿn die, schoon met leedwezen, ons besluit zal toejuichen, wegens de schending van zÿne eigene waardigheid in eene zÿner kolonien met gevaar om haat te verwekken bÿ eene in vele opsigten bÿ ons achtingswaardige volk gelÿk Curaçao zelve geweest is, toen zoo velen der verschillende partÿen aldaar zÿn ontvangen geworden, zonder dat iemand die strikte neutraliteit verbroken heeft, tot nu dat het voorbeeld gegeven is geworden met den uitvoer van het kruid naar Riochico."

Nu Curaçao gÿ weet thans wat gÿ van uwe naburen de Venezolanen te verwachten hebt; reeds willen zÿ U den *papilon handel* met Coro afsnÿden. En waarom? om dat gÿ te zwak waart alle vreemdelingen zonder onderscheid met dezelfde gewone gulhartigheid te ontvangen, zonder te denken dat zulks U de ondankbaarheid van velen zoude berokken. Wÿ willen echter edelmoedig zÿn en niet gelooven dat al het volk van Venezuela even zoo als de schrÿver van dat lasterlÿke artikel denkt, maar dat men hetzelve met vuigen laster zoekt diets te maken en tegen Curaçao intenemen.

Vreemd klinkt het ons te hooren dat Generaal Urdaneta als het ware *in Triumf is ontvangen geworden*; misschien meent men hierbÿ dat hÿ beleefd is ontvangen geworden; en wÿ weten niet dat dit laatste eens ten opzigte van dien Generaal met eenige bÿzonderheid is geschied. Men heeft hem gelÿk alle anderen die zich vreedzaam gedroegen, toegelaten alhier de wÿk te nemen, zonder hem rekenschap te vragen waarom hÿ uit zÿn land geweken is. Wat wÿ hierin ten aanzien van Venezuela misdaan hebben, is voor ons een raadsel. Welke redenen zouden er voor ons bestaan om *thans* de wegens staatkundige gevoelens van Columbia uitgewekene personen eene wÿkplaats te weigeren? Zoo onze herbergzaamheid strydig is met eenige bestaande wetten, dan moest ons zulks reeds lang voor oogen gehouden zÿn geworden; want wÿ hebben zoo wel Venezolanen als Bolivianen, armen of rÿken, zonder de minste onderscheiding ontvangen; en wÿ hebben gezien dat diezelfde menschen slechts een korten tÿd alhier vertoeven en wederom naar hunne haardsteden terug keeren.

Omtrent het midden van verleden jaar, zoo als men voorgaf, kwam alhier een Columbiaansch vaartuig van de overkust en kocht wat kruid aan. Naderhand vernam men dat dat kruid naar Riochico bestemd was en gestrekt zoude hebben om tegen Venezuela gebruikt te worden. Curaçao eene vrye haven zal niet vermogen aan vreemdelingen kruid te verkoopen en te laten uitvoeren? Elk een kan over de gegrondheid of ongegrondheid dezer klagte oordeelen.

Curaçao is sedert een jaar het zoogenaamde *hoofd kwartier*, om dat eenige uitgewekene Generaals op Curaçao een kort verblÿf hebben gehouden tot dat zÿ paspoorten van Venezuela hebben bekomen om wederom in den schoot hunner familie terug te keeren. Het verwondert ons dat men niet gezegd heeft dat Curaçao ook een Bisdom of Aartsbisdom geworden is. Doch is er iemand die ons ten laste kan leggen dat wÿ ooit met de vÿanden van Venezuela geheuld hebben? Noch heeft het ooit gebleken dat door eenig der uitgewekene Generaals of anderen van hier iets tegen Venezuela ondernomen is?

Verders spreekt de schrÿver van eenen zoo rÿken handel gedreven met Venezuela in eene *onderlinge en voordeelige vriendschap*. Wanneer heeft die wederzÿdsche handel *in vriendschap* bestaan?

De haat blÿkt uit het gansche stuk.— De schrÿver van dit schandelÿke stuk, misschien door wraakzucht gedreven tegen den persoon van den Generaal Urdaneta en anderen en kennende het karakter der inwoners van Curaçao, misschien bÿ eige ondervinding, om zonder onderscheid elk vreemdeling heusch te ontvangen, heeft getracht die menschen kwaad aan te doen door ons te verschrikken met het sluiten der havens van Venezuela, doch wat zullen wÿ in dat geval verliezen? Slechts een' handel in *papilon* met Coro.

Wÿ hopen dus dat het weldenkende gedeelte des volks van Venezuela, door edelmoedige uitgewekenen die bÿ ons geherbergd zÿn geworden, beter van de waarheid zullen ingelicht worden en ons van dien hoon en laster vrÿspreken.

URDANETA Y CURAZAO.

Vamos à hechos notorios que obran en las gacetas de ambos emisferios, y conocen en Curazao con mas individualidad que nosotros mismos.

Participado que fué por Urdaneta desde Bogotá el plan de coronarse Bolivar, advirtiendo al general Paez ser ya esto un asunto que no podia retroceder por estar demaciado comprometido, Venezuela que no lo ignoraba del todo, y estaba viendo el plan de la misma tiranía, providencias y pasos del rey presuntivo y de todas sus secuaces, alzó el grito y derrócó al tirano. Mucho habia Venezuela sufrido de varios tiranuelos, y mucho habia tolorado al gobierno de Bogotá donde no se queria conocer la República de Colombia en Venezuela, como se probo en 1829, y no quiso Venezuela sufrir mas.

Llegada esta gran novedad á Bogotá templo el Congreso destinado á proclamar rey á Bolivar, y no solo dejó de mano la empresa, sino que contemplando á Venezuela para salvar la Nueva Granada eligió nuevo presidente, y cesó Bolivar. Echó este mano de su eterna

intriga, y á pretesto de salir del territorio llegó á Cartagena donde se dedicó à insendiar cuanto antes se conocia con el nombre de Republica de Colombia, sirviéndole Urdaneta de brazo derecho. De tan inicuo insendio resultó haber un batallon depuesto al presidente legitimo, destruido el gobierno constitucional, y hecho presidente á Urdaneta, con lo cual vió Colombia y vieron todos en este hombre un infame usurpador, despues de haber sido un traidor que por completo habia trabajado en aniquilar nuestras instituciones republicanas ganadas y sostenidas con 10 años de sangre y desvastacion. Este usurpador á las ordenes de Bolivar se cubrió de crimenes, sobre los que habia cometido ya, estableció crueles persecuciones, y abrió la guerra civil. Pero murió Bolivar recomendando la defensa de la usurpacion de Urdaneta, y este feroz abejaruco rompio las venas de sus inocentes virtuosos compatriotas. Se armaron estas para vengar tanto crimen, y por entre los desastres, muerto y desolacion, lograron establecer el gobierno legítimo derrocando á Urdaneta. Van ya dos individuos que al acto han debido morir en un patíbulo, y aun alevosamente cuando mas no se pudiese, porque hasta hoy nadie ha negado la natural autoridad de matar de cualquier modo á una fiera, pero aun comenzamos en esta carrera, y nuestras dulces costumbres y campasion se sobreponen á deberes decisivos y golpes fuertes pero acertados. Bolivar al fin se murió del susto, y Urdaneta en vez de darse un tiro, ó al ménos encerrarse para siempre si tuviera vergüenza y honor (¿ pero que honor ni vergüenza pedira tener un malvado?) se fué á Curazao con su horde de de asesinos. Todos los hechos contenidos en este parrafo los hemos tenido por Curazao con toda especificacion, primero que por ninguna otra parte.

Quiere decir que llegó á Curazao un traidor notorio, un público usurpador, un forágido de pies á cabeza bañado en sangre de patriotas, y que en cualquier parte del mundo habria esperimentado el horror y el desprecio, y se hubiera huido de él como de una peste; pero resonando en Curazao la noticia que aquel bárbaro llevaba consigo un millon de pesos, lo qual siendo cierto querria tambien decir que habia sido un ladron público, pues ni lo ha heredado, ni ganado legítamente. Urdaneta fué recibido en Curazao casi en triunfo con agravio de un gobierno como el Olandez que debe á las virtudes esa desproporcionada grandeza que hace 300 años admira el mundo. Mas que nosotros Curazao ha tenido testigos de los escandalosos robos de Urdaneta en Maracaibo: pero qué de adulaciones! Cuantas bajezas de indigna sumision en aquella isla! Corrian á conocerle, se disputaban la honra de hablarle, iban en tropel á ofrecerle servicios, y apenas se creyo ó se supo que trataba de comprar elementos de guerra contra Venezuela, falso ó cierto, se redoblaron los obsequios y las humillaciones, al mismo tiempo que nobles olandezes llenos de pundonor, y celosos de la dignidad y decoro de su nacion, veian y ven con ira semejante conducta que pudiera deprimirla.

En solo un año van ya dos ejemplares que nos ha dado Curazao en este punto; si los mismos de aquella isla que asi nos insultan y hostilizan por un vil y miserable interes del momento han perdido y reducido á las panelas de Coro, por las razones que ellos saben, aquel rico tráfico que antes mantuvieron con Venezuela en mutua y util amistad, y tenia la isla en riqueza y abundancia, deben saber que ahora su cooperacion en nuestro degüello, como la pólvora para Riochico, y lo que quisiera Urdaneta para nuestro esterminio, podria obligarnos á la muy sencilla operacion de no permitir en nuestros puertos y paises embarcacion ni persona procedente de Curazao, para de este modo vivir seguros contra los ataques de un cuartel general que hace un año se ha establecido en aquella isla, y nos espone á todos los horrores de la guerra civil. No tendriamos otro medio; y S. M. el rey de los paises bajos, que con sus virtudes tanto hacen brillar su diadema, seria el primero á recibir con aplauso, aunque condolido, nuestra determinacion, en obsequio de su propia dignidad ultrajada en una de sus colonias con peligro de concitar odios á una nacion por muchos titulos digna de nuestro respeto, asi como lo ha sido el mismo Curazao mientras de tantos y tantos de los diversos partidos que alli han hallado acojida, nadie ha quebrantado la estrecha neutralidad á que les obliga el asilo, hasta que se abrió el ejemplar con la pólvora para Riochico.

NIEUW YORK AUG. 3.

Men herinnert zich, dat bÿna twee jaren geleden, de diamanten van de Princes van Oranje, die zÿ van den Keizer van Rusland ten tÿde van haar huwelÿk tot een geschenk ontvangen had en geschat werden op meer dan een half millioen patientjes, uit haar Paleis te Brussel zÿn gestolen.—Verscheidene Belgische dagbladen gaven te kennen dat de Prins van Oranje bÿ deze verdwÿning niet vreemd was, en dat hÿ zeer wel wist wat er van geworden was.—Alhoewel men eene belooning van 50,000 guldens aangeboden had en zulks in alle gedeelten van de wereld afgekondigd had, wisten de daders van den diefstal tot hier toe hunnen buit voor aller oogen te verbergen. Laatstleden Donderdag (28 Julÿ), is een gedeelte van deze diamanten in beslag genomen geworden door den invorderaar van de douane, wÿl zÿ als contrabande waren ingevoerd. De Ridder Huijgens, Afgezant van Holland, en de Heer Zimmermann, Hollandsche Konsul, wegens deze ontdekking gewaarschouwd zÿnde, kwamen op deze plaatsen en erkenden het grootste gedeelte van deze diamanten als aan de Princes toebehoorende. Zÿ maken omtrent het vierdendeel uit van het juweel kistje, dat haar ontstolen was, en zÿn in de *Mechanic's Banc* ter bewaring gelegd.

De man in wiens handen de diamanten waren, heet Constant Polar gezegd Carrara. Donderdag de policie ontvlugt zÿnde, werd hÿ den volgenden Zaturdag te Brooklÿn aangehouden. Hÿ heeft nog geen verhoor ondergaan en Maandag is bÿ bÿ besluit van de regering van de Vereenigde Staten, voor de tweede maal aangehouden als schuldig van de wetten van de Douane geschonden te hebben. Zÿne verdedigers zÿn M. M. Price en W. H. Maxwell.

Men verzekert dat de Ridder Huijgens hem de vrÿheid aangeboden heeft zoo hÿ zÿne makkers bekend wilde maken en ook bekennen op welke wÿze men over de rest der Diamanten beschikt heeft.

Het geheim van Paganini's kunsttalent ontdekt.

Het was tot nu toe onbegrÿpelÿk hoe deze muzikus toonen uit zÿne viool kon halen, die nog geen ander mensch sedert de uitvinding van dit instrument heeft kunnen voortbrengen. Het is toch geen nieuw instrument, dat hÿ heeft uitgevonden; het is hetzelfde dat eeuwen lang in zoo vele duizende handen geweest is.

Dit geheim is dan door een Priester te Weenen bekend gemaakt. Toen deze Paganini aldaar zag optreden, bemerkte hÿ duidelÿk dat de Satan achter hem stond, die met de eene hand des kunstenaars arm bestuurde en met de andere zÿne strÿkstok regeerde. Hÿ erkende hem aan zÿne horens, staart, paardepooten, zwarte huid, gloeijende oogen en vuurroode kleeding.

Dat niemand anders dan deze geestelÿke de eer had van Papa Joost te zien, moet ons niet verwonderen. Het gaat toch met het zigtbaar worden van geesten geheel anders toe dan met het zien van ligchamen. Wanneer een levend wezen eene kamer binnen treedt, wordt hÿ terstond van alle aanwezenden gezien, maar zoo is het niet met geesten. Men leze maar de geschiedenissen van spook en geest verschÿningen en men zal ontwaren, dat maar sommige personen de gaven bezitten om deze bovennatuurlÿke wezens te kunnen zien op plaatsen waar andere menschen, die andersins een scherp gezigt hadden, echter niets gezien hebben.

Door deze ontdekking valt dan alle verwondering weg en elk onzer, die Lucifer tot vriend heeft, zou dezelfde stukken kunnen uitvoeren, die Paganini verrigt.

UITTREKSELS UIT HAARLEMSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

Haarlem, Julÿ 2.—Den 29sten zÿn 137 leden in de byeenkomst van het kongres van Brussel vereenigd geweest, en is beraadslaagd over het ontwerp van wet, om, ten einde de kolenmÿnen van Henegouwen, welke zich in den treurigsten toestand bevinden, eenigzins op te beuren, het gering regt van uitvoer van 10 cents op de 1000 kilogr., af te schaffen, en tevens het regt van invoer van de Fransche kolen mede te verminderen, in de hoop van Frankrÿk daardoor tot meer billÿke bepalingen, betreffende de toliegten, uit te lokken.—Men heeft niet kunnen ontkennen, dat aan de Belgische kolen in Holland een monopolie is verzekerd geworden, hetwelk dezelve tot in het verleden jaar zoo zeer heeft begunstigd, doch men is onbeschaamd genoeg geweest, daarbÿ aan te merken, dat dit monopolie niet konde opwegen tegen zoo vele monopolien, als de Hollanders in Belgie hadden uitgeoefend!—De wet is aangenomen.

Het 3de artikel van de *nieuwe voorstellen*, nopens de eventuele onderhandelingen, aangaande Luxemburg, is van den navolgenden inhoud: De vÿf mogendheden zullen hunne goede diensten aanwenden, op dat de *status quo* in het groot-hertogdom Luxemburg behouden blÿve, gedurende den loop der afzonderlÿke onderhandeling, welke de souverein van Belgie met Z. M. den Koning der Nederlanden en met het Duitsch-Verbond zal openen, betreffende genoemd groot-hertogdom; welke onderhandeling geheel afgescheiden zal zÿn van het vraagstuk, nopens de grensscheiding tusschen Holland en Belgie; terwÿl hierbÿ verstaan wordt, dat de vesting Luxemburg immiddels eene vrÿe gemeenschap met Duitschland zal behouden." Het 7de artikel, nopens de vaart op de rivieren is van den navolgenden inhoud: "Het wordt verstaan, dat de art. 107—117 van de acte van het kongres van Weenen, betreffende de vrye vaart op de bevaarbare rivieren, zal worden toegepast op de vloeden, welke het Hollandsch en Belgisch grondgebied doorsnÿden. Deze bepalingen zullen ten spoedigste worden in werking gebragt.—Het aandeel van Belgie in de Rÿnvaart, door de binnenlandsche wateren tusschen dien vloed en de Schelde, zal bÿ onderhandeling tusschen de belanghebbende partyen worden geregeld, waartoe de mogendheden hare goede diensten zullen aanwenden. Het gebruik van het kanaal van Terneuze en van de Zuid-Willems-vaart, gegraven gedurende het bestaan van het koningrÿk der Nederlanden, zal aan de inwoners der beide landen gemeen zÿn, volgens een nader op te maken reglement.—De afloop van de wateren van Vlaanderen zal op de best mogelÿke wÿze worden geregeld, ten einde de inundatien te verhoeden."

De leden der bezending zÿn, van Londen terugkeerende, des ochtends zeer vroeg te Gend gepasseerd, en wel zoo ongemerkt mogelÿk. Zÿ hebben zich beklaagd, dat men in Belgie te haastig was, en dat het volk de moeite niet waardeerde, welke men zich ten behoeve van hetzelve gegeven had.

Men heeft bevonden, dat de zolen der nieuwe schoenen, die dezer dagen aan een battaillon Belgische vrÿwilligers zÿn uitgereikt, uit bordpapier met blik bestonden, en alzoo na verloop van vier dagen, onbruikbaar waren.

Haarlem, Julÿ 4.—Den 30sten Junÿ heeft het Belgisch congres, in geheim committé beraadslaagd over de nieuwe voorstellen der Londensche conferentie. De revolutionaire dagbladen beklagen zich, dat die zoogenaamde geheime byeenkomst van het kongres zeer onbelangrÿk is geweest.

De heer *Nothomb* heeft bÿ die gelegenheid aan de vergadering kennis gegeven, dat toen de afgevaardigden te Londen aankwamen, de conferentie beraadslaagde over eene verdeeling van Belgie en dat zÿ dus in de eerste plaats dien maatregel, welke zÿ voor Belgie ten hoogste nadeelig achteden, te bestrÿden hebben gehad.

Voorts verkondigde hÿ, dat de conferentie het voornemen koesterde, om aan Holland al dat grondgebied terug te geven, wat hetzelve vóór de vereeniging met Belgie bezat, en dat dezelve oordeelde, dat de Belgen zich, ter verkrÿging van den linker oever der Schelde, geenszins konden beroepen op het verdrag van 1795, waarbÿ die landstreek aan Frankrÿk was afgestaan, vermits Belgie met die overeenkomst niets gemeens had, en bovendien de afstand aan Frankrÿk geschied was op voorwaarde van eene vergoeding van grondgebied, welke Holland nimmer bekomen had. Ten aanzien van Luxemburg had men de Belgische afgezanten doen opmerken, dat, tot vergoeding voor dat gewest, aan de Belgen thans Luik werd toegewezen, hetwelk vóór 1790 niet tot Belgie behoord had.

De heer *Nothomb* zeide verder, dat prins *Leopold* in Belgie zoude komen, zoodra het kongres de voorstellen zoude hebben

aangenomen, en dat hy niet zoude wachten naar de toestemming van Holland;—dat de prins de Belgen aanraadde, niet gelyktydig over Limburg en Luxemburg te onderhandelen, om dat men hun dan welligt het laatstgenoemde gewest in plaats van het eerstgemelde in ruiling zoude aanbieden:—dat hy gesproken had van de mogelykheid, om ter vergoeding voor Limburg, een gedeelte van Noord-Braband en welligt zelfs de vesting Bergen-op-Zoom, te bekomen;—dat hy een weerzin had in de conferentie, en zich van dezelve zoude losrukken, zoodra de Belgen de voorstellen zouden hebben aangenomen, enz.

De heer *v. d. Weijer* heeft hier bygevoegd, dat prins *Leopold* vastelyk besloten had, Belgie in het bezit van Luxemburg te laten, en verklaard had, dat hy de kroon zoude afwyzen, indien hy zich als eenen vyand van Frankryk beschouwde.

De heeren *Fallon* en *de Robaulx* hebben verklaard, dat zy zich nimmer konden voorstellen, dat Holland de vesting Bergen-op-Zoom met eenige omliggende streken aan Belgie zoude afstaan, en dat zy het geen de heer *Nothomb* deswegens gezegd had voor niets anders dan eene nieuwe bedriegery hielden.—De minister *Lebeau* heeft zich en zyne afgevaardigden zoeken te redden door de aanmerking, dat hy eigenlyk niet genoeg omtrent de zaak was ingeligt, om de verlangde opheldering te geven.

Op de aanmerking van een der leden, dat het scheen, als of de Londensche conferentie onbekend was met den voormaligen staatkundigen toestand van Maastricht, heeft genoemde minister geantwoord, dat zulks zeer wel mogelyk was, aangezien zelfs de beroemde schryzer *Walter Scott* zich soms in de geschiedenis van sommige plaatsen vergiste.

Na dat verscheidene leden zich hevig beklaagd hadden over de niets beduidende inligtingen, welke het ministerie gegeven had, is het committé opgeheven, en heeft het kongres, in eene openbare zitting, besloten, dat de provinciale Staten dit jaar niet byeen zullen komen.

Uit hetgeen de Belgische bladen nopens het bovengenoemde geheim commi. é mededeelen, blykt niet, dat zich tegen de voorstellen der conferentie zulk eene hevige en talryke tegenstand heeft opgedaan, als sommige revolutionaire bladen zulks hadden aangekondigd. By het kongres is een protest ingeleverd, waarby men zich verzet tegen alle beraadslaging over eenig voorstel, waarby de intregiteit van het grondgebied, zoodanig als het door de constitutie bepaald is, wordt aangerand, even als tegen het aannemen, hetzy regtstreeks, hetzy van ter zyde, van de protocollen en voorstellen der Londensche conferentie.—Dit protest was den 1sten dezer door niet meer dan *negen-en-dertig* leden van het kongres onderteekend.

Het bekende dagblad van Luik, de *Courrier de la Meuse*, dringt ten sterkste aan op het onverwyld en onvoorwaardelyk aannemen der nieuwe voorstellen.

De brief van prins *Leopold* aan den regent, welke, even als die aan de Belgische deputatie, de dagteekening voert van den 26sten Juny, luidt aldus: "Ik heb uwen brief met veel voldoening ontvangen. De omstandigheden, welke myn antwoord hebben vertraagd, zyn U te wel bekend, dan dat zy eene andere uitlegging zoude behoeven.

"Welke ook de uitslag moge zyn van de staatkundige gebeurtenissen, met betrekking tot my zelven, zoo heeft het vleijend vertrouwen, hetwelk gy in my gesteld hebt, my den pligt opgelegd, om al wat mogelyk is, aantewenden, ten einde eene onderhandeling, van zoo veel gewigt voor het bestaan van Belgie en welligt ook voor den vrede van Europa, tot eenen gelukkigen uitslag te brengen.

"*De vorm van myne anneming* my niet veroorlovende in byzonderheden te treden, moet ik hier byvoegen, dat zoodra het *kongres* de artikelen, door de conferentie van Londen voorgesteld, *aanneemt*, ik, *wat my betreft*, al de moeijelykheden als *opgeheven* zal aanmerken, *en my dadelyk naar Belgie zal kunnen begeven.*

"Thans kan het kongres den stand der zaken met één oog opslag overzien. Moge zyn besluit de onafhankelykheid van het vaderland volmaken, en my daardoor de middelen verschaffen, om my met de hartelykste genegenheid, aan deszelfs welzyn toe te wyden."

— Het opperbevel der Belgische troepen in Antwerpen is opgedragen aan den generaal *Tabor*.

DUITSCHLAND.

Berlyn, Juny 12.—Een berigt uit het Russische hoofdkwartier te Kleczewo, van van den 4den Juny, behelst het volgende:

"In den morgen na den slag van Ostrolenka, dus op den 26sten Mei, waren den vyand kozakken gevolgd.

's Middags ontving de generaal graaf *Witt* het bevel over de voorhoede en rukte naar Rozan. De vyand ontruimde deze plaats, gelyk later Pultusk en Sierozk, zonder tegenstand, ging over de rivier en vernielde de burggen. Den 28sten trok de generaal graaf *Pahlen* met het 1ste korps naar Myszynitz om het te Lomza achtergeblevene korp van *Gielgud*, op 6000 men begroot, den terugtogt af te snyden, welke het, naar vermoeden, over de Skwa en Omulew zou trachten te nemen. Hier tegen over stond de generaal *Sacken* met 6 bataljons, eenige honderd kozakken en twee batteryen. De generaal *Gielgud* ontruimde Lomza den 27sten, vernielde de groote brug aldaar en wendde zich noordelyk, drong den generaal *Sacken* terug en begaf zich met snelle marschen tot by Augustowo. Den 31sten Mei toog de generaal *Kurutta* met de beide regementen infanterie van het afgezonderde garde-corps, de daartoe behoorende artillerie, en het Grodnosche regement garde-huzaren naar Lomza; de beide andere regementen kavallerie van dit korps waren reeds vroeger naar Bielsk afgezonden. Den 1sten Juny brak de veldmaarschalk van Ostrolenka naar Rozan op; de grootvorst *Michael* rukte met de garde naar Glinki. Den 2den bleef het hoofdkwartier staan, den 3den rukte het naar Magniezewo. De garde volgde, het hoofdkwartier van den grootvorst ging naar Makow, en de generaal *Pahlen* met de 1ste en 3de divisie en met eene divisie grenadiers naar de streken van Prasznye, zoodat thans de armee tusschen Pultusk, Prasznye en Rozan staat. Heden den 4den wordt het hoofdkwartier van den veldmaarschalk naar Kleczewo, naby Pultusk, verlegd.—Van de Cholera kan de Russische armee thans als genschelyk bevryd beschouwd worden. Te Lomza zyn er nog slechts eenigen ziek geworden.

— Een brief van de Russische armee meldt hetgeen volgt: "Tot onze grootste verwondering lezen wy in het Poolsche officiele berigt over den slag van Ostrolenka, dat de Poolsche armee van den 26sten Mei het slagveld heeft behouden, en de Russische naar den linker oever van de Narew is teruggetrokken. Dit berigt is geheel ongegrond. In plaats dat de Russische troepen naar den linker oever van de genoemde rivier zouden teruggetrokken wezen, zyn er des avonds nog troepen naar den regter oever overgegaan, die tot dus verre op den linker oever waren gebleven.

Berlyn, Juny 27.—In de bladen van Warschau tot den 23sten Juny wordt nog niets gemeld nopens de Jongste gevechten, tusschen den generaal *Rudiger*, en de Polen, onder den generaal *Jankowitz*.—De tyding van het verslaan van den generaal *Gielgud* door de Russen, aan gene zyde van de Niemen, wordt meer en meer waarschynlyk, immers in berigten uit Lyck, niet verre van de grenzen, van den 21sten, wordt verzekerd, dat de Russen den generaal *Gielgud* van verscheidene kanten hebben ingesloten, en denzelven naar de zyde van de Pruissische grenzen zoeken terug te dringen, zoodat men eerlang in die oorden belangryke gebeurtenissen te gemoet zag.

Het bevestigt zich, dat de *cholera* te Archangel is uitgebroken.—Uit Libau wordt van den 27sten Mei gemeld, dat aldaar en in den omtrek alles wel was.

Juny 29.—Tot wering van de *cholera* is het gebied van Dantzig, tot eenen omtrek van 4 à 6 mylen, door een militair cordon ingesloten.

— Men verneemt uit Zwitserland, dat eindelyk in het kanton Neufchatel eene staatsregeling met vertegenwoordiging zal worden ingevoerd, en dat men reeds binnen weinige dagen zal overgaan tot de verkiezing van een wetgevend ligchaam, hetwelk 128 leden zal tellen

— Z. M. de Keizer van Oostenryk heeft Z. M. den nieuwen Koning van Sardinie benoemd tot bevelhebber en eigenaar van een regiment huzaren.

— De berigten uit Gallicie nopens de *cholera* zyn steeds onrustbarend. Te Weenen wilde men voor eenige dagen vernomen hebben, dat de ziekte zich ook aan de andere zyde van het Karpathische-gebergte, in Hongarye, vertoond had; deze tyding scheen echter nog bevestiging te behoeven.

FRANKRYK.

Parys, Juny 23.—(*Uittreksels uit een byzonderen brief.*)

"Onze staatkunde begint zich thans een weinig te ontwikkelen. Het Russische kabinet heeft geantwoord op de vertoogen, welke Frankryk ten gunste der Polen gedaan heeft. De invloed van den heer *Perier* vermeerdert, terwyl die van den heer *Sebastiani* afneemt. Men moet hopen, dat wy eenen eervollen vrede zullen maken, en des gevorderd oorlog zullen weten te voeren. De krachtige doch tevens gematigde houding, welke Frankryk behoort aan te nemen, zal aller belangen handhaven, doch zoo lang de heer *Sebastiani* de buitenlandsche aangelegenheden bestuurt, laat het zich niet aanzien, dat ons gouvernement een geregeld plan, dat eener groote natie waardig is, zal volgen.

"In onze grens-departementen is men steeds ten oorlog bestemd. Te Lyon heeft het gerucht geloopen, dat eene vrede-breuk tusschen Piemont en Oostenryk op het punt was van uit te barsten; men verhaalde, dat laatstgenoemde mogendheid hare troepen aan de rivier Tessin versterkte, en het oogmerk had, om het Novaresche te vermeesteren;—dat Piemont zich aan Frankryk om hulp had gewend, enz., doch het blykt niet, dat die geruchten gegrond zyn.

"Intusschen houden velen het 'er voor, dat de party, die steeds vooruit wil, ons gouvernement belet, die waardige houding aan te nemen, van welke sommigen reeds voor lang de bewyzen hadden willen zien, en dat dezelve het opperhoofd van den Staat, welks gezindheden zoo goed zyn, ingeval van oorlog vrees doet voeden voor den revolutionairen stroom; aan die zelfde party zal het te wyten zyn, indien de regeringen van Napels en Sardinie, welke zulk een groot belang zouden hebben by eene naauwe vereeniging met Frankryk, zich aan Oostenryk aansluiten.

"Wie zoude vermoed hebben, dat Belgische ronselaars onze soldaten zoeken te bewegen, om in Belgie dienst te nemen, en dat het hun werkelyk gelukt is, om, onder andere, te Longwy, (depart. van de Moezel) een tiental manschappen van het 3de regiment derzelver vanen te doen verlaten? Een dier lieden is echter door de soldaten van dat regiment zelven verklapt, en aan de regterlyke overheid overgeleverd."

— Sommige onzer dagbladen, welke somtyds mededeelingen van het ministerie ontvangen, melden, dat gisteren middag alhier een kourier uit Petersburg is aangekomen met het antwoord op het vertoog, hetwelk ons gouvernement gedaan heeft, ten einde het bloedvergieten in Polen te doen ophouden.

"Alles doet hopen (dus luidt dat berigt), dat eene zoo gewigtige onderhandeling uitkomsten zal opleveren, waarover de menschheid en de staatkunde zich gelykelyk zullen hebben te verheugen."

— Het Fransche eskader, onder bevel van den schout-bynacht *Hugon*, is den 15den ten zuid-westen der Balearische eilanden gepraaid, met eenen gunstigen wind koers houdende naar de straat van Gibraltar. Indien hetzelve naar de wateren van Portugal bestemd is, ziet men derhalve eerlang de tyding te gemoet, dat hetzelve aldaar is aangekomen.

Juny 29.—Het Ministerieel avondblad, weerspreekt de onrustbarende geruchten, welke gisteren ter beurze geloopen hebben, als geheel ongegrond.

"Alles kondigt aan (dus leest men in hetzelve) dat in de betrekkingen van goede verstandhouding met de vreemde mogendheden geene de minste verandering is gekomen, en het gerucht van het ontslag van den presiderenden minister is even min waar, als dat van de voorgewende tweedragt, die tusschen sommige leden van het ministerie zoude zyn uitgebroken."

—De tegenstaanders van het ministerie hechten weinig geloof aan het verspreide berigt, dat ons gouvernement uit Petersburg een voldoend antwoord bekomen heeft op de vertoogen, welke hetzelve ten gunste van Polen gedaan heeft. Zy erkennen, dat men werkelyk in het belang dier natie eene schrede gedaan heeft, doch zeggen, dat men eischt, dat ook de Polen van hunnen kant zich toegeeflyk betoonen, en dat men onder andere aandringt op het herroepen van het besluit van den Ryksdag waarby het in Rusland regerende geslacht van den troon wordt uitgesloten.

—Daar de onrustbarende geruchten, welke gisteren ter beurze liepen, ongegrond zyn bevonden, zyn de fondsen heden weder gerezen.